

Morzsák a korinthusi levelezésből

36. INFORMÁCIÓ ÉS TRANSZFORMÁCIÓ

„Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.” (2Kor 3,18)

Néhány korinthusi hívő valószínűleg azt gondolta, hogy a krisztushit lényege valamely felsőbbrendű ismeret megszerzése (1Kor 8,1-3). Pál ezzel szemben azt hangsúlyozza, hogy a hit nem csak *információ*, hanem *transzformáció* is. Ismeret és formálódás. Ez a formálódás viszont csak akkor történhet meg, ha meglátjuk azt, amire az első századi zsidók többsége a szemükön lévő lepel miatt nem volt képes: Isten dicsőségét a Krisztus arcán!

Akinek a szeméről lehullott a lepel, az képes már úgy szemlélni Krisztust – még ha csak a régi tükrök homályos módján is –, hogy őt ragyogónak, lenyűgözőnek, csodálatosnak lássa. Aki Krisztust ilyennek látja, azt maga az Úr ragadta meg Lelke által. És a hatás nem marad el. Miközben szemléli a dicsőséget Megváltója arcán, ő maga is lassan elváltozik. Ez a változás valóságos és visszafordíthatatlan, de nem egyik percről a másikra megy végbe. Folyamatról van szó. Az Úr Lelke dicsőségről dicsőségre, egyik lépésről a másikra, a halvány pislákolástól a teljes ragyogásig vezet. Mindenki ez történik – mondja Pál –, akinek a szeméről egyszer már lehullott a lepel.

Azok a korinthusiak, akik az új hitet pusztán az addig ismerteknél jobb bölcséletnek vagy izgalmasabb misztériumnak tekintették, kimaradtak a formálódásból. Viszont mindenki, aki a Lélek által újjászületett, elindult az átváltozás hosszú folyamata felé.

Az Úr Lelke ma is ugyanaz, és Krisztus arcán is ott van Istennek ugyanaz a dicsősége. Szemléljük az Úr Krisztust minden nap, ma is, és garantáltan meg fogunk változni! Mind ugyanarra a képre, Krisztus dicsőséges képére, de mind máshogyan. Ne adjuk fel a változás reményét, ez Isten ígérete!